Vidul de leadership

On Iunie 01, 2010

Dă viață unui leadership util, care să conțină profunzimi, fără să reproduci realitatea altora în interesul tău propriu.

Mi-aduc și acum aminte cu claritate de ziua în care maestrul m-a dus la o expoziție de tablouri cu vânzare, a unor artiști locali, o expoziție care, spunea el, merita sub orice aspect să fie vizitată. Îmi luasem cu mine și aparatul de fotografiat în speranța că dacă voi vedea unul sau mai multe tablouri interesante, să le fotografiez și apoi, acasă, să încerc să le reproduc în creion.

Căci de multe ori m-a atenționat maestrul: *„ Ca să ajungi un pictor excelent, trebuie mai întâi să înveți să redai în creion orice imagine. Dacă nu știi să desenezi foarte bine în creion un cer, un copac, chipul unui om, nu vei ajunge niciodată un pictor excepțional. "* Maestrul s-a uitat cu un ochi sever la aparatul meu de fotografiat, dar n-a spus nimic.

Ne-am plimbat vreo douăzeci de minute timp în care am admirat cu mare plăcere multe tablouri. Dar deodată, în timp ce înaintam, atenția mi s-a oprit asupra unui tablou aflat în dreapta mea, într-un colț bine luminat. Tabloul, foarte hazliu, plin de culoare, extraordinar de bine conturat și clar ca o fotografie, înfățișa o femeie foarte tânără, deosebit de frumoasă, învești mântată după moda italiană. Probabil pictorul, al cărui nume nu mi-l amintesc, s-a inspirat din faimoasa lucrare *„ Femeia cu perla "* a celebrului portretist francez Jean Baptiste Camille Corot, dar trebuie să mărturisesc că mi s-a părut mai reușită tânăra din tabloul său decât cea realizată de renumitul pictor francez.

De cum am văzut tabloul m-am îndrăgostit de el. Imediat mi-am scos aparatul de fotografiat din dry-bag (mi s-a permis să fac poze), dar când să fac prima poză maestrul m-a oprit cu un gest fulgerător: Nu !

S-a uitat fix în ochii mei preț de o secundă, apoi a adăugat cu un ton ce nu admitea nicio replică:

"Nicu, când desenezi un obiect îl vezi cum prinde viață, dar când îl fotografiezi, moare. Nu fă poze, încearcă să-ți imprimi în memorie imaginea ! ... Căutând să reproduci din memorie imaginea văzută și îmbunătățind-o, îți vei aduce aportul tău personal, și în același timp vei pune și suflet în munca pe care o prestezi."

Leadership: Ai o experiență emoționantă de împărtășit prin intermediul unei entități care prinde viață sau a uneia care moare?

A împărtăși o experiență emoționantă prin intermediul unei entități care prinde viață sau a uneia care moare, din năzuința către unitatea ideii și a formei, înseamnă să-ți expui o parte din personalitatea ta, să devii transparent, să lași oamenii să te cunoască.

Înseamnă să te cunoști în ceea ce ai mai profund, să te prețuiești în ceea ce ai mai secret și mai autentic, ceea ce presupune o încredere absolută și o puternică legătură cu ceea ce te animă ca ideal spiritual, legătură cu ceea ce vei fi, la un moment dat, în viața altora.

Îi mulțumesc maestrului pentru tot ce-a făcut pentru mine, pentru lecția pe care mi-a dat-o în

acea zi. El mi-a mai spus:

„ Ori de câte ori te apuci să pictezi un tablou, începe totul de la zero. Mai întâi prin conturări, haşurări, apoi lucrează la umbre şi abia la sfârşit colorează totul. Iar pe măsură ce colorezi vei vedea cum desenul prinde viaţă. Căci atunci când creezi un lucru cu mâna ta, ai satisfacţia că-l faci tu însuţi, că face parte din sufletul tău, pe când o poză este doar ceva automat care reproduce o realitate momentană. "

A crea un lucru cu mâna ta este calea de a te arăta fidel unei viziuni care implică o combinaţie optimă între acea formă perfectă a vieţii care vrea să se desăvârşească şi concesiunea unei părţi din fiinţa ta.

Mare dreptate avea maestrul. O poză a tabloului nu ar fi fost altceva decât o copie fidelă a originalului, iar eu n-aş fi avut nicio contribuţie la realizarea lui. Niciodată nu m-aş fi putut bucura de o poză, pe când, dacă aş fi avut îndelungă răbdare, pricepere, şi aş fi încercat să realizez eu singur tabloul, l-aş fi preţuit cu adevărat. A face o poză e ca şi cum aş primi totul de-a gata, or dacă primesc totul de-a gata n-aş avea nicio satisfacţie, satisfacţia muncii depuse, că am fost în stare să realizez ceva cu mâinile mele.

Cineva remarca odată: *„ Nu-i om vrednic de laudă acel ce ştie unde sălăşluieşte comoara, ci acela care munceşte şi o scoate la lumină. "* Timpul cheltuit cu munca ta, o face să fie atât de preţioasă. Numai dacă faci ceva cu o ardoare nemaipomenită, cu un elan sufletesc deosebit, cu entuziasm şi cu optimism vei putea fi cu adevărat mulţumit de tine, de opera care a luat naştere din dorinţa ta de a crea ceva inedit.

Numai un om care după multe căutări, după multe încercări nereuşite, osteneli şi sudori, găseşte comoara se poate bucura cu adevărat de ea. Nu acela care n-a mişcat niciun deget, care n-a depus niciun efort ca s-o obţină.

Leadership: Îţi încălzeşti sufletul cu o copie infidelă a originalului de la cineva care a scos la lumină o operă şi a făcut-o "background" al propriului rost şi al propriei rostuiri în lume?

Ce s-ar întâmplă dacă la conducerea unei companii ar fi numit, doar pe bază de referinţe sau recomandări, un individ oarecare, care n-a urcat toate treptele profesionale, care nu e înzestrat cu un nemaipomenit simţ de leadership, care nu deţine cunoştinţe vaste de leadership sau care nu are niciun fel de înclinaţii pentru o astfel de calificare?

Ei bine, mă îndoiesc că un astfel de om va reuşi să-i câştige pe oameni de partea lui, făcându-şi un merit din încrederea ce le-o arată. Mă îndoiesc că din el va porni acel soi de forţă magnetică care să-l facă iubit şi admirat de cei din jur. Mă îndoiesc că va putea să reînvie în oameni spiritul de solidaritate, ci sunt aproape sigur că va fi doar un nesuferit care va strica totul, care nu se va sinchisi defel să-şi îndeplinească cu maximă responsabilitate şi cu conştiinciozitate toate atribuţiile ce-i revin.

De ce? Pentru că-i lipseşte background-ul. Pentru că nu a creat ceva cu mâna lui începând de la zero. Pentru că nu a dat viaţă unui leadership util, care să conţină profunzimi, care să facă parte din sufletul său, care să-i deschidă orizonturile, care să-l implice cât mai mult şi care să dea un luciu strălucitor propriului său model de gândire, de atitudine şi de conduită profesională.

Rostul pe care ţi-l faci în lume poate fi formulat în funcţie de realitatea surprinsă pe parcursul prezenţei unui anumit stimul care poate fi: o persoană, un fenomen natural sau o

situație unică, care permite asumarea unei noi identități.

Iar unui astfel de om, care nu-și scoate la suprafață adevăratul potențial, care nu-și înțelege în profunzime menirea, îi va lipsi continuitatea, îi va lipsi spiritul de bun gospodar, spiritul de inițiativă și, lucrul cel mai important, perseverența – și, probabil, mai grav decât atât, el va reproduce realitatea altora în interesul propriu fără să-și clădească un minim nivel de abilități și competențe.

Un lider veritabil creează ceva pentru el însuși, și vrea să lase în urma lui multe realizări. Dar el are satisfacția muncii depuse. In timp ce, dacă „predă ștafeta", acela care o preia s-ar putea să nu aibă aceeași satisfacție ca dânsul fiindcă n-a depus niciun efort, ci poate avea doar satisfacția continuării muncii liderului.

Iar tot ce-a construit liderul în ani de zile se poate nărui într-o clipă dacă cel care-l urmează la conducere nu se dovedește cel puțin la fel de iscusit. Căci se spune: orice lucru dobândit pe căi ușoare se pierde. Când unui om i s-au conferit puteri însemnate, dar nu știe să le folosească, nu-i e dat să rămână mult timp în vârf.

Stimulul care declanșează o cultură de leadership este acea frântură de dialog purtat între un artist și creația sa al cărui aspect particular este "desenul prinde viață".

Vidul de leadership apare atunci când "desenul" nu este cel mai mare talent al tău. Adică, atunci când în poziția de lider este pus un om fără nicio înclinație și abilitate de a conduce, sau atunci când din diverse motive, mai mult sau mai puțin întemeiate, liderul este schimbat la scurt timp.

Dă viață unui leadership util, care să conțină profunzimi, fără să reproduci realitatea altora în interesul tău propriu.

Source: https://neculaifantanaru.com/vidul-de-leadership.html